

«PROSPECTS OF TERRITORIES DEVELOPMENT: THE THEORY AND PRACTICE»

плану, у якому задаються якісні параметри використання корпоративних ресурсів підприємства в сполученні з його організаційно-функціональною структурою та при впровадженні взаємозв'язків структурних підрозділів, а також деякі кількісні орієнтири із забезпечення функціональної складової й економічної безпеки підприємства в цілому.

На основі виробленого стратегічного плану розробляються загальні й функціональні рекомендації щодо реалізації планових установок, які, по можливості, мають опиратися на визначені кількісні характеристики й оформлятися спеціальними додатками до стратегічного плану забезпечення економічної безпеки підприємства.

Отже, основним призначенням планування фінансово-економічної безпеки підприємства як функції управління є визначення впливу змін усіх чинників внутрішнього й зовнішнього середовищ на підвищення результатів фінансово-господарської діяльності, ефективності організації виробничого процесу й забезпечення сприятливих умов для безперебійного функціонування та розвитку підприємства.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ЯК СКЛADOVA ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Н.В. ПЕСОЦЬКА, *студент*

Сумський державний університет

40007 Україна, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, буд. 2

e-mail: alla_baranova@ukr.net

Безпека підприємництва є однією із складових частин економічної безпеки держави. Найпершою потребою особи, різних груп населення та суспільства в плані економічної безпеки є захист від кримінальних економічних посягань на їх свободу, майно та інтереси. Якою б узгодженою не була самоорганізація безпеки підприємництва, вона не забезпечить запобігання злочинним посяганням без взаємодії з відповідними правоохоронними органами. Дане питання є досить актуальним в наш час, тому що існують недоліки в роботі правоохоронних органів щодо запобігання та протидії економічній злочинності.

Чинники економічної злочинності, які пов'язані з недоліками правоохоронної діяльності, вже частково висвітлювались у кримінологічній літературі. Зокрема необхідно відзначити вагомий доробок з цієї проблематики А.П. Закалюка, О.Г. Кальмана, В.І. Шакуна та інших. Проте окремі питання ще не знайшли належного висвітлення і потребують подальших наукових досліджень.

Правоохоронні органи - це державні силові структури, які покликані захищати законні права та інтереси громадян України, в тому числі економічні.

До правоохоронних органів України належать: Служба безпеки України (СБУ), Державна служба у боротьбі зі злочинами у сфері економіки у складі МВС України, судові органи і т.д.

Організаційно-правовою основою взаємодії суб'єктів господарювання з правоохоронними органами є:

- конституційні принципи рівності захисту всіх форм власності;
- ЗУ «Про міліцію», ЗУ «Про оперативно – розшукову діяльність», ЗУ «Про прокуратуру» та інші нормативно – правові акти;
- угода між МВС України і асоціаціями та громадськими об'єднаннями підприємців, споживачів, охоронних підприємств і детективних агентств про взаємодію в галузі гарантування безпеки і боротьби зі злочинністю.

Метою співпраці є запобігання злочинним посяганням на персонал комерційних підприємств та розкриття їх цінності.

Пріоритетними напрямками взаємодії підприємства і територіального органу внутрішніх справ мають бути:

1) обмін інформацією:

- про факти (способи) розкрадань грошових коштів з використанням підроблених банківських документів, кредитних карток, інших документів;
- про фізичних осіб, що працюють у комерційних підприємствах, підозрюваних у скоєнні злочинів.

2) розроблення сумісних заходів:

- протидії передбачуваним (реальним) кримінальним проявам, загрозам убивства або тяжких тілесних ушкоджень, знищенню майна підприємств, їх керівників, співробітників та членів їх сімей;
- із технічної оснащеності засобами сигналізації об'єктів;
- зі створення так званої "гарячої лінії" між службами безпеки і територіальними органами внутрішніх справ;
- участь у формуванні централізованого, регіонального банку даних про підприємства різних форм власності, недобросовісних учасників ділових операцій, кримінальних авторитетів та ін.

3) робота з підбору, розстановки, професійної, спеціальної підготовки персоналу служби безпеки:

- здійснення сумісної перевірки кандидатур на роботу в службу безпеки з використанням інформаційних можливостей органів внутрішніх справ, відомостей про судимість та ін.;
- сумісне розроблення і введення правил про відповідальність персоналу за протиправне використання або розголошування комерційної таємниці;
- використання допомоги міліції в навчанні і підвищенні кваліфікації кадрів служби безпеки.

Отже, під взаємодією суб'єктів господарювання з правоохоронними органами слід розуміти необхідну, спільну діяльність, що здійснюється на законних підставах у конкретних організаційних формах, узгоджену за метою, місцем та часом і спрямовану на забезпечення якісного та ефективного виконання покладених на них завдань.